

¹⁸ / Έδωσαν καὶ τοῦ Ἐφημερίου π(απ)α Ἀναστασίου ⁴	42.
¹⁹ / Ἔτερα τοῦ παπὰ Μακαρίου	5.
²⁰ / Ἐγιναν καὶ εἰς τὴν θανὴν τοῦ ἔξοδα	130.
²¹ / Ἔτερα τοῦ π(απ)α Διονυσίου ἀπὸ τὸν Ἁγ. Ἀθανάσιον . . .	21.
²² / Ἔτερα διὰ ἐλεημοσύνην ἐμοίρασαν	8.
²³ / Σούμα ὅλα F	2120.
²⁴ / Ἐλαβα ἐγὼ ὁ Θανάσης διὰ τὰ τέσσαρα μερτικά F	120.

στ. 16-17[φ 185v] «ἐξεβούλλωσαν τὰ Γράμματα τοῦ μακαρίτη»: Πρόκειται για τα έγγραφα τα οποία αναφέρονται ἢ υπονοούνται στην εκκαθάριση που ακολουθεῖ, ὅπως ομολογίες για τα 14 ἀμπάδια, την εγγύηση του παπά, το πληρεξούσιο, κλπ.

1. Πρόκειται, προφανῶς, για τον Θανάση (φ 186r στ.24) που παραλαμβάνει τα μερίδια των ορφανών.
2. Δηλ. τα χρήματα «τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῶν παιδιῶν» και η εγγύηση για τον παπά.
3. Η «ἀρχιεπισκοπή στὴ Διπαλίτζα» αντιστοιχεί, μάλλον, στην Επισκοπή Διοσπόλεως Θράκης (σημερινή Υάμπολη ἢ Γιάμπολη) της Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως, βλ. Ι. Ε. Αναστασίου, *Βιβλιογραφία τῶν Ἐπισκοπικῶν Καταλόγων τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*, [Επιστημονικὴ Ἐπετηρὶς Θεολογικῆς Σχολῆς, τ. 22, Παράρτημα 25], Θεσσαλονίκη 1979, σ. 117. Οι αναφερόμενοι ναοὶ Παναγία εἰς τὸ παζάρι καὶ Ἁγ. Ἀθανάσιος θεωροῦμε ὅτι βρίσκονταν στην ἴδια κωμόπολη, ἀπὸ ὅπου καταγόταν πιθανόν ο διαθέτης.
4. Ο εφημέριος του ναοῦ της Κ.

26

1761/Ι/29

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 187r

πρβλ. 28

Πρακτικό. Αποχώρηση μέλους ἀπὸ την Κ.

// Ὑπόμνημα λη'.

²/ Σημειώνομεν καὶ τοῦτο διὰ μέλλουσιν ἐνθύμησιν, εἰς 11 φύλλ. τοῦ παλαιοῦ / Κώδικος. 65. || ³/ τοὺς 1761. μηνὶ Ἰαννουαρίῳ 29. καὶ τό παραδίδομεν ⁴/ εἰς εἶδησιν τῶν μεταγενεστέρων, νὰ τὸ ἡξεύρωσιν ὅλοι, τὸ ⁵/ πῶς ὁ Ἄρχων κὺρ Τζουάν(ος) Μάρκου, κάμνωντας παραίτησιν ⁶/ τῆς Προεδρίας του κ(α)τ(ὰ) τὸ σύνηδες, καὶ δίδοντας τὸν Λογαρι-⁷/ασμόντου, ἐν τῷ ἅμα μὲ τὸ ἰδιόντου θέλημα ἀπορρίχθηκεν ἀ-⁸/πὸ τὸ Ἀδελφάτον τῆς Κομπάνιας ἡμῶν,

τὸ ὁποῖον καὶ τὸ ⁹/ ἐφανέρωσεν ἐκ στόματ(ος), παρῶρησίᾳ κατέμπροσθεν πάν-¹⁰/των, πῶς ἀπόκτησε καὶ ἔχει Δεκρέτον Βασιλικόν, ἀπὸ τοῦ ¹¹/ νῦν νὰ μὴν κρατῇ ποσῶς οὔτε νὰ μετράται μὲ τὴν Κομπά-¹²/νιαν, καὶ νὰ μὴν ὑποτάζεται εἰς τὸ Κριτήριόντης, οὔτε κανέ-¹³/να δόσημον νὰ μὴν δίδῃ, μὲ τὸ νὰ ἔχῃ τὴν ὑποταγήντου εἰς τὸ ¹⁴/Ἐνδοξον Γενεραλάτον¹, τὴν δὲ αἰτίαν Κύρι(ος) οἶδεν, ἴσως ¹⁵/ διὰ ξεχωριστὸν συμφέροντου καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς Πραγ-¹⁶/ματείαςτου², μιμούμεν(ος) ἐκείνους ὅπου ἐγράφησαν εἰς τὸ || φύλλ. 54. / καὶ φύλλ. 89. / τοῦ β'. Μέρους / τοῦ παρόντ(ος)³ || ¹⁷/ {54.} <65>⁴ φύλλον τοῦ Παλαιοῦ Κώδικος, Λοιπὸν αὐτὸ τό ἔργον καὶ τὸ ¹⁸/ Ἐπιχ(εῖ)ρημα, ὡσὰν ἄξιον μνήμης, ἀνεγράψαμεν ἐδῶ εἰς τὰ Ὑπο-¹⁹/μνήματα ἀναθέμενοι τὰ πάντα εἰς τὴν ἄνω Πρόνοιαν.

στ. 8-14 Ἡ παραίτηση ἦταν προφορική ενώπιον τῆς συνελεύσεως τῶν μελών. Το αυτοκρατορικό διάταγμα ἦταν ἀπαραίτητο γιὰ νὰ μὴν ὑπόκειται πλέον τὸ μέλος στὴν Κ καὶ στὸ Κριτήριό τῆς, ποὺ ἦταν ὁ φυσικὸς τοῦ δικαστῆς βάση τοῦ Προνομίου τῆς (1701)⁵.

1. Τη στρατιωτικὴ διοίκηση. Δεν συνάγεται ἀπὸ τὸ κείμενο ἢ τοὺς ἄλλους κκ. τῆς Κ ποία υπηρεσία ἀνέλαβε νὰ παρέχει στὸν αὐστριακὸ στρατό, ποὺ νὰ δικαιολογεῖ –ἢ νὰ προϋποθέτει– τὴν ἀποχώρησή του ἀπὸ τὴν Κ. Γιὰ τὸν ἐμπορικὸ οἶκο τοῦ Τζουάνου Μάρκου βλ. Elena Limona–D. Limona, «Catastifele casei comerciale Ioan Marcu din Sibiu», *Revista Arhivelor* II (1959), σσ. 225-243.
2. ΕΚΣ, σσ. 114-116 επ.
3. Θ. 45(1732), ὁ.π., σσ. 352-353 καὶ τὴν προηγούμενη σημ.
4. Εἶναι τὸ φ 58r (αρίθμηση Βιβλιοθήκης) τοῦ κ. BAR, mss.gr. 975.
5. Ὁ.π., σσ. 384-393.

26α

1759/III/10

χ. Ἰωάννη Αδάμη

976/φ 187r-v

Πρακτικό. Αποχώρηση μέλους ἀπὸ τὴν Κ.

²⁰/Ὑπόμνημα λδ'.

²¹/ Τὸ ὅμοιον σημαδεύομεν νὰ εἶναι καὶ αὐτὸ διὰ παντο-|| φύλλ. τοῦ Παλ./ Κώδικος / 64.||²²/τινὴν ἐνθύμησιν, τὸ πῶς εἰς τοὺς 1759. μηνί Μαρτίῳ ²³/ 10. Ὁ κὺρ Μανολάκης Μαυρουδῆ μελενικιώτης Προεστῶς || Καὶ τοῦ Νέου / φύλλ. 47.|| ²⁴/ τῆς ἡμετέρας Κομπανίας, δίδοντας τὴν τέλ(ει)αν λογά-²⁵/ριασίν τοῦ κ(α)τ(ὰ) τὸ σύνηδες, καὶ μὴν ἀπομένοντας καὶ εἰς //